

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 93/2014
19.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљених Д.Ј. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адв. Н.С, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 199/11 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године и браниоца окривљеног Д.М., адв. С.С., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адв. Н.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 199/11 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 8. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адв. С.С., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 199/11 од 01.04.2013. године окривљени Д.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 08.09.2011. године до 08.12.2011. године, а окривљени Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју казну ће му

се урачунати време проведено у притвору од 08.09.2011. године до 08.12.2011. године.

На основу члана 193. и 196. ЗКП окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка и то окривљени Д.Ј. износ од 1.755,70 динара, а окривљени Д.М. износ од 27.774,16 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом према окривљенима Д.Ј. и Д.М. изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то од окривљеног Д.Ј. опојна дрога – марихуана нето масе 530,7 грама а од окривљеног Д.М. опојна дрога – марихуана нето масе 290,3 грама и нето масе 3.191,9 грама.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, браниоца окривљеног Д.Ј. и браниоца окривљеног Д.М. а пресуда Вишег суда у Јагодини К. 199/11 од 01.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат Н.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку.

Бранилац окривљеног Д.М., адвокат С.С., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји, пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3168/13 од 03.12.2013. године укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је поднет, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адв. Н.С., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је затим одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј, адв. Н.С., је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног Д.Ј. у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, јер пресудом није потпуно решен предмет оптужбе обзиром да је „суд решио само део оптужнице који се односи на држање опојне дроге марихуане на дан 08.09.2011. године, а не и на део оптужнице који се односи на период од 2010. до 2011. године“.

Наиме, из списка предмета произилази да је окр. Д.Ј. оглашен кривим зато што је „дана 08.09.2011. године неовлашћено ради продаје држао марихуану ...“ чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

У конкретном случају, предметно кривично дело је извршено са више радњи, с тим што је првостепени суд, на основу чињеничног стања које је утврдио на главном претресу изоставио поједине радње, које су улазиле у састав тог кривичног дела, а које нису доказане, с обзиром да не може у изреци пресуде за поједине делове чињеничног стања истог кривичног дела донети ослобађајућу, а за друге радње осуђујућу пресуду, а у пресуди дао је разлоге због чега је нашао да нису доказане, односно због чега их је изоставио из изреке пресуде (страна 21 и 22 образложења првостепене пресуде).

Из наведеног произилази да то што је првостепени суд радње за које је нашао да нису доказане (да је окривљени у периоду од 2010. до 2011. године ставио у промет марихуану) изоставио из чињеничног описа кривичног дела, не може имати значај битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, како се неосновано наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног, већ је првостепена пресуда и повољнија по окривљеног у односу на оптужење и бројност радњи које су окривљеном стављене на терет.

Такође, другостепени суд није учинио наведену повреду закона када је одбио жалбу браниоца окривљеног Д.Ј. и потврдио првостепену пресуду, а законитост првостепене пресуде испитао је у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП, који законик се примењује од 01.10.2013. године, дакле и у време одлучивања о жалбама, па је тако законитост првостепене пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу ценио по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) који је био на снази у време одржавања главног претреса и доношења првостепене пресуде у овој кривичној ствари.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП истакнута у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.С.

Надаље, као разлог за подношење захтева бранилац окривљеног Д.Ј., наводи повреде одредаба члана 15. и члана 16. став 1. ЗКП, чиме оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа (да суд ДНК анализом утврди да ли постоје трагови на ПВЦ кеси у којој је била опојна дрога) што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног Д.Ј. у односу на повреду закона – члан 438. став 1. тачка 8. ЗКП одбио као неоснован, а у осталом делу на основу члана

487. став 1. тачка 2. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци под I пресуде.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адв. С.С., у смислу члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је овај захтев недозвољен из следећих разлога:

У захтеву браниоца окривљеног Д.М., као разлог подношења захтева, наводи и образлаже повреду закона из члана 447. став 2. ЗКП „јер другостепени суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447. ЗКП иако је пропустио да о седници већа обавести окривљеног“.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП одређено је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а одредбом става 4. истог члана одређени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости због повреде закона и то таксативно набрајањем повреда које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4 и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4.) те је тако овом одредбом право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости, због повреде закона, ограничено у погледу разлога искључиво на ове повреде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе Врховни касациони суд налази да ова повреда закона не представља закоником (члан 485. став 4. ЗКП) дозвољен разлог за подношење захтева, (због које повреде може упутити иницијативу РЈТ за подношење овог ванредног правног лека у складу са уставним правом упућивања предлога државним органима – члан 56. Устава РС), па је Врховни касациони суд на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци под II ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.